

President Macron lovar: Europa ska samarbeta med nya Sidenvägen!

Frankrikes president Macrons tre dagar långa statsbesök i Kina den 6-9 januari innebär ett strategiskt genombrott. I sitt mycket emotionella och vittomspännande tal i Xian, en timme och en kvart långt, tillkännagav Macron ett omfattande samarbete från Frankrikes sida med Kinas nya Sidenvägsprojekt och utlovade att han som en pålitlig samtalspartner till Kina kommer att verka för att hela Europa ska samarbeta med detta initiativ. Därmed har Macron inte bara inlett en ny era mellan Kina och Frankrike, som de kinesiska medierna konstaterade, utan han har mycket tydligt markerat Frankrikes roll på världsscenen.

Macron hade valt att hålla sitt tal i den symbolmättade staden Xian, som både är den kinesiska startpunkten för antikens Sidenväg och Xi Jinpings födelseort, och han uttryckte sin stora beundran för Kinas många bidrag till mänsklighetens kulturhistoria. Kina är än idag ett land av uppfinnare och ingenjörer som fortsätter att uppfinna framtiden, sa han. Han appellerade till Kina att samarbeta med Frankrike i Afrika, där Kina de senaste åren har gjort så stora investeringar i infrastruktur, och att initiera gemensamma projekt som kan bidra till hela kontinentens tillväxt. Den nya Sidenvägen och samarbetet mellan Frankrike och Kina kan hjälpa till att göra så att de misstag som Frankrike begick i Afrika med sin ”unilateral imperialism” inte upprepas.

– Vi måste dra lärdom av det förflutna. Varje gång som vi har försökt tvinga igenom ”sanningen” eller ”lagen” mot nationerna själva så har vi gjort fel, och ibland har vi till och med skapat en ännu värre situation. Som i dagens Irak eller Libyen. Vi måste samarbeta om att utveckla respekten för den nationella suveräniteten.

Macron tog avstånd från västlänternas anspråk på herravälde; det handlar inte om krigskonst, sa han, utan om konsten att samarbeta om att ge världen den nödvändiga harmonin. Han tackade Kina för att man med den nya Sidenvägen har skapat ett nytt epos, till skillnad från den ”trötta, post-moderna” västvärlden, där stora epos är förbjudna.

Av strategisk betydelse är såväl de omfattande samarbetsavtal som slöts mellan den franska kärnkraftskoncernen New Areva och det statliga kinesiska kärnenergi bolaget Chinese National Nuclear Corporation, som ett samarbetsavtal på

rymdområdet. Båda regeringarna offentliggjorde ett omfattande gemensamt memorandum i 27 punkter.

EU samordnar med Kinas Nya Sidenväg

Två dagar efter Macrons tal i Xian offentliggjorde EU, som hittills varit den största bromsklossen för ett europeiskt samarbete med den nya Sidenvägen, en avsiktsförklaring med innebörden att EU nu vill lägga fram sin egen plan för en utbyggnad av den europeiska konnektiviteten, som ska samordnas med det kinesiska initiativet. Detta välkomnades genast av det kinesiska utrikesministeriet.

Den s.k. trojkans åtstramningspolitik har drivit de sydeuropeiska länderna till ekonomisk ruin, och är orsaken till att så gott som inga infrastrukturinvesteringar har gjorts – varken på Balkan eller i Tyskland. Det är den främsta orsaken till att länderna i Öst-, Mellan- och Sydeuropa är så öppna för samarbete med Kina. Den här politikens fortsättning efter 2008 med EU:s statsskuldtag, kravet på balanserade budgetar och Europeiska Centralbankens politik som gynnar spekulanter, har lett till att vi idag står inför det direkta hotet om en ännu värre krasch än då. Om EU håller fast vid den här politiken så blir den nya EU-planen lika lite realiserbar som den stora Junckerplanen.

Det som behövs är inget mindre än förverkligandet av de ”Fyra lagar” som Lyndon LaRouche har definierat som den absoluta förutsättningen för en lösning på krisen, d.v.s. bankdelning enligt Glass-Steagall-modellen, ett nytt kreditsystem i traditionen från Alexander Hamilton och full integration i den nya Sidenvägens principer, det som Xi Jinping kallar ”mänsklighetens ödesgemenskap”. Det som Kina lägger fram är i strategiskt hänseende verkligen helt nya idéer, och människorna i Europa borde inte vara så arroganta att de bara avfärdar dem eller ser dem som ett hot.

Men Xi Jinpings idéer stämmer också principiellt överens med Europas humanistiska tradition, i den meningen att de ställer det gemensamma bästa och den mänskliga kreativiteten i centrum för politiken. Kring detta behöver vi en politisk diskurs, av den sort som inte alls finns i den ack så demokratiska västvärlden, men däremot desto mer av i Kina.

Vad Kina lärt av 30-talsdepressionen och 2008 års finanskris

Den kinesiske ekonomen Liu He är en mångårig nära medarbetare till president Xi Jinping och ansedd som hjärnan bakom Kinas ekonomiska politik, inbegripet Belt & Road Initiative, även kallat den nya Sidenvägen. Det var Liu He som alla ville tala med på Världsekonometiskt forum i Davos förra månaden, där han deltog som ledare för den kinesiska delegationen.

2013 ledde han, som vicechef för regeringens utvecklingsforskningscentrum, en jämförande studie av två globala kriser, 30-talsdepressionen och 2008 års finanskris, vars slutsatser skulle bli vägledande för Kinas fortsatta ekonomiska kurs.

I en redogörelse för vad man kom fram till skrev Liu: ”Efter den industriella revolutionen har kriser varit vanligt förekommande i den kapitalistiska världen. De två mest omfattande och förödande kriserna under 1900-talet var 30-talsdepressionen och den nu rådande internationella finanskrisen.”

Studien hade lett fram till tre viktiga slutsatser:

1. Före den senaste krisen låg Kinas ekonomiska möjligheter framför allt i att ta sig in på den internationella marknaden och öka inflödet av utländskt kapital, och Kina grep snabbt chansen att i ett slag bli ett globalt produktionscentrum. Nu, efter krisen, ligger Kinas möjligheter framför allt i att stimulera den inhemska marknaden, för att åstadkomma en global ekonomisk återhämtning, samt i att uppmuntra samgåenden med och uppköp av teknikföretag i utvecklade länder.

2. Den andra slutsatsen är central för att förstå hur Kina kunnat lyckas så bra med sin ekonomiska politik: Kina måste undvika alltför stor skuldsättning och se till att reglera och begränsa finansiella svängningar. Den reala ekonomins behov av finansiella tjänster måste tillgodoseas. Orsaken till den globala finanskrisen är att den amerikanska finansbranschen har frångått denna sin huvuduppgift. Detta hänger samman med att den amerikanska finansbranschen har övergivit sin betoning på industri, och i stället lägger överdriven vikt vid förmögenhetsökning och finansiella ”innovationer”.

Man konstaterade också att den tyska ekonomin klarade sig förhållandevis bra i krisen, och att det till stor del berodde på den konservativa finanstraditionen i Tyskland. Studien rekommenderade flera åtgärder för att förbättra den reala ekonomins företagsklimat, stärka förutsättningarna för den reala ekonomins utveckling samt begränsa användningen av kapital för transaktioner som bara handlar om att tjäna pengar på pengar, för att på så vis förhindra en överdriven självcirkulation (rundgång) och inflation i den fiktiva ekonomin.

3. Ifråga om inrättandet av en ny global struktur i den ekonomiska politiken föreslår studien att Kina ska inta en liknande roll som den USA fyllde efter andra världskriget, genom att ställa sig som ”garant” för ett nytt internationellt system.

Kina bemöter demokratikritiken

Det är ett ovedersägligt faktum att Kina inte bara har lyft upp 700 miljoner människor ur fattigdomen, utan också just nu genomför en makalös kampanj för att befria också de sista 30 miljoner människorna som fortfarande lever i fattigdom

från detta tillstånd. Man gör det med hjälp av en utbyggd infrastruktur i de fattiga regionerna, men framför allt genom ett uppsökande individuellt familjestöd till varje fattig familj för att hjälpa dem till utbildning och jobbskapande för att nå en bra levnadsstandard. Kina för dessa erfarenheter vidare till samarbetsländerna. Besegrandet av fattigdomen är självklart inte bara ett resultat av den ekonomiska tillväxten utan av en medveten politik från den kinesiska regeringens sida.

Geopolitikerna i väst är synbarligen skakade av Kinas ihållande ekonomiska uppgång, ett land som trots allt har 1,4 miljarder människor och kan ståta med en 5000 år gammal kontinuerlig kultur, och som för övrigt under flera århundraden varit världsledande i den tekniska utvecklingen. Efter Xi Jinpings otroligt visionära rapport på kommunistpartiets 19:e kongress, som alla borde läsa som vill bilda sig en egen uppfattning, där han drog upp perspektiven för Kinas utveckling fram till 2050 och förklarade att Kina vill ta på sig ett större ansvar på den internationella scenen, tog det tydligen tre månader innan de olika geopolitiska tankesmedjorna kunde samla sig till en motattack. Från den australiska underrättelsetjänsten till de amerikanska tankesmedjorna CSIS och CFR till det Soros-finansierade ECFR, den tyska tankesmedjan Merics och här i Sverige från Försvarets forskningsinstitut FOI och Utrikespolitiska institutet kommer nu en till synes koordinerad internationell attack på Kinas Sidenvägs politik som beskylls vara en maskerad imperial strategi. Banbrytande erbjudanden att bygga en hamn i Lysekil och höghastighetståg mellan Oslo och Stockholm har bemötts av sådana misstänkliggörande, istället för att välkomnas i ett land som hungrar efter infrastruktur.

Kina är uppenbarligen inte längre berett att låta dessa angrepp, som bara reflekterar angriparnas eget geopolitiska synsätt, passera okommenterade. I *Global Times* tidningen tillbakavisades kritiken i en artikel den 11 februari 2018, genom att ingående beskriva Västvärldens politik för regimbyten, som döljer sig bakom talet om demokrati. Västvärlden tror att den har monopol på demokrati, men det har den inte, skrev Thomas Hon Wing Polin. Det kinesiska begreppet minzhu betyder ”människorna bestämmer”, vilket ju är själva kärnan i demokratin.

”Den västliga liberala demokratin är bara en form av demokrati. Den varken låter människorna bestämma eller sätter deras intressen främst. Den är i grund och botten en oligarki som tjänar en liten minoritets intressen på den stora majoritetens bekostnad.” Redan på 300-talet f.Kr. försvarade Mencius folkets rätt att avsätta en regering som inte skötte sig, och än idag finns det för den kinesiska ledningen ingen större olycka än att förlora Himlens mandat. ”I den grundläggande betydelsen att sätta människornas intressen främst är Kina redan mer demokratiskt än västvärlden.”

Det västliga demokratibegreppet däremot betraktas av allt fler bara som det västerländska imperiets vapen för fortsatt världsherravälde. ”Demokrati är en voodoo-trollformel som förvandlar annars intelligenta människors hjärnor till mos. Det kan hända att demokratierna faktiskt tillämpar demokrati i sina egna länder. Men utrikespolitiskt bedriver de hegemoni, nykolonialism och diktatur. Nästa gång du hör någon sälja demokrati som det bästa styrelseskicket, så håll detta i minnet”, skrev artikelförfattaren i *Global Times*.